

IV CERTAMEN POÈTIC-LITERARI DE CASTELLITX (ALGAIDA).

DISCURS I MEMÒRIA DEL PRESIDENT DEL JURAT.

1971

Reverends Srs.

Magnífic Sr.

Poble d'Algaida:

586.

Vet-nos aquí altra vegada reunits, en aquest pancaritat pascal, entorn de la històrica esgleieta de la Mare de Déu de la Pau de Castellitx, una de les primitives parròquies de Mallorca, que ha conegut els primers pobladors de la Conquesta i ha vist de prop el ^{gran} mestre Ramon Llull quan baixava a visitar-la des del seu solitari refugi espiritual de Randa. La seva esvelta portalada de noble tradició romànica i els seus arcs gòtics en punta d'ametla, la porxada acollidora de l'entrada voltada de pedrissos i l'era comunal del costat de l'església, prou ens diuen els segles de la seva existència; i les seves parets, colrades i gastades pel sol i la serena, més d'un cop enrunades, i reedificades sempre per vostres mans pietoses, prou ens contenen l'esforç heroic per sobreviure a la incúria del temps.

I tan vell com aquestes parets venerables amb tots els seus vestigis, tant romànics com gòtics, és el vostre fervor per venir a visitar-les, de cada any ^{més amants,} ~~amb la Verge~~, per adorar la Verge que en elles s'aixopluga, la Mare de Déu vostra, la de la Pau, d'aquesta encontrada gloriosa, que no per haver mudat la vila de parròquia, heu volgut deixar mai de visitar en son tron.

Es per això que, de temps immemorial, veniu a celebrar cada any, tal dia com avui, aquesta alegre festa, en ple esplendor del goig de la Pasqua florida, i oblidant els rancors, els odís i les guetres que malmeten el món, veniu a demanar la pau universal a la qui és de sempre la Mare de la Pau.

I és per enaltir una vegada més aquesta festa vostra, que es va instituir, enguany ja fa quatre anys, aquest Certamen poètic-literari, patrocinat pel Magnífic Ajuntament i la Parròquia de la vila d'Algaida, a honor de la vostra Mare de Déu de la Pau de Castellitx.

Molts d'escriptors han respost enguany a la crida d'aquest Certamen, prova de l'eficàcia estimulante que desperta en la nostra joventut, de cada any en augment.

De les 42 composicions que es presentaven a concurs, de poesia, prosa i gloses, el Jurat ha considerat mereixedora de la ROSA D'OR DE LA PAU a la poesia "Confidència a Santa Maria de la Pau de Castellitx", senyalada amb el núm. 6. L'enumeració esborronadora de les calamitats que assolien avui el món i l'emotiva pregària final per la pau a la Mare de Déu de Castellitx, acusen en ^(l'autor d'aquest poema) ~~aquesta composició~~ una forta personalitat.

El primer accèssit ha estat concedit a la ^(composició) que duu per títol

"Maria, Santa regina de la Pau i de l'Amor", senyalada amb el núm. 3, correg 2.

ta d'expressió, sentida i ben versificada.

El segon accèssit s'ha concedit a l'"Oda asclepiadeo-glicònica a Santa Maria de la Pau de Castellitx", senyalada amb el núm. 8, composició, ~~que~~ ^{correcta} si bé no tan original com l'anterior, admirable per la ~~seva~~ forma dels seus peus rítmics, malgrat les dificultats que l'autor ha hagut de vencer en la seva versificació amb dobles esdrúixols.

El tercer accèssit l'han obtingut els hendecassíllabs ben trenats, malgrat algunes deficiències d'expressió, del poema titulat "A la Mare de Déu de la Pau", senyalat amb el núm. 41.

I encara ^{menció honorífica} una altre accèssit al "Rondel a la Mare de Déu de la Pau de Castellitx", senyalat amb el núm. 21, breu scherzo versificat, que esgota en la seva fuga verbal tots els consonats en itx.

PROSA:

De les composicions en prosa presentades a concurs, el Jurat ha considerat mereixedoras de la ROSA ^(D'OR) DE LA PAU les "Estampes de Castellitx, senyalades amb el núm. 38, graciosament ambientades, fluides en el diàleg i ajustadament descriptives.

El primer accèssit es concedeix a la composició "Anàrem a la festa", senyalada amb el núm. 1, en la qual, a través d'una prosa popular, es fa la història de Castellitx, retreient alguns documents de primera mà a favor d'aquesta parròquia primitiva d'Algaida.

El segon accèssit s'atorga a la composició "El vell alè del nadó", senyalada amb el núm. 28, conte ple de gràcia i d'ambient popular a través de la seva anècdota.

I el tercer accèssit es concedeix a la titulada "Història natural i algunes coses més", ^{senyalada amb el núm. 35}, que malgrat no faici al·lusió al tema de Castellitx, està prou ben escrita i acusa un autor que sap el seu ofici.

GLOSES

De les Gloses presentades al concurs d'enguany, el Jurat ha considerat mereixedora de la ROSA D'OR DE LA PAU la titulada "Una Jardinera", senyalada amb el núm. 36, allegoria de la Mare de Déu de la Pau, versificada amb enginy i gràcia popular.

El primer premi s'ha concedit a la glosa titulada "A la Mare de Déu de la Pau", senyalada amb el núm. 39, de noble factura popular.

El segon premi s'ha atorgat a la glosa "A Vós, Divina Mare", senyalada amb el núm. 26, décimes ben versificades, de bell encuny popular.

El tercer premi s'ha concedit a la glosa titulada "Pel camí de la Pau, a la Verge", senyalada amb el núm. 37. De factura ingènua, amb mescla de rimes assonants. És, amb tot, una glosa de vell glosador que sap el seu ofici.

I finalment es concedeix una menció honorífica a la glosa "A la Mare de Déu de la Pau, que, si bé menys treballada que les altres, no deixa de tenir el seu sabor popular.

Després d'aquest veredict, voldríem haver acabat. Però, tant de bo no fossin tants els amics morts als quals devem ~~en aquests moments~~ un emocionat record d'homenatge en aquesta festa!

En

El primer que ens va deixar fou Pau Alcover i de Haro, ^{advocat} mort el '31 del maig passat, pocs dies després d'haver assistit, sobreposant-se a les seves dolències, a la inauguració d'una làpida a Miramar a la memòria del seu il·lustre pare D. Joan Alcover i Maspons, advocat i relator de l'Audiència Territorial de Palma, en el càrrec del qual el succeí el seu fill, exercint-lo amb gran zel i probitat fins a la mort. Home de caràcter sincer i enèrgic, es distingí sempre pel seu amor a la ^{llengua i a la} cultura de Mallorca i per la devoció filial a l'obra del seu pare. Fruit d'aquesta doble i exemplar dedicació fou el seu testament, en el qual, d'acord amb la seva esposa Dna. Dolors Ramis d'Ayreflor, hereva usufructuària, deixà la casa del seu pare amb els seus llibres i manuscrits a l'"Obra Cultural Balear".

Un dels altres amics que ens ha deixat ha estat l'insigne Arxiver jubilat de l'Arxiu Històric de Mallorca En Joan Pons i Marquès, mort el 30 de gener d'enguany. El seu nom aparegué sovint i durant molts d'anys en la majoria de les publicacions literàries insulars, col·laborant assíduament en "La Veu de Mallorca", on publicà la seva versió de les "Lettres de moun moulin" d'Alfons Daudet, en la pàgina literària del setmanari "Sóller", i en el "Correu" i ~~en el~~ "Diari de Mallorca". Dirigí la publicació de l'"Almanac de les Lletres", que fundarem plegats, i fou un dels redactors assidus de la revista literària i científica "La Nostra Terra". Era President de la Societat Arqueològica Lul·liana de 1937, en el Bolletí de la qual publicà nombrosos articles de caràcter històric; ^{fou} Vice-Rector de l'Estudi General de Mallorca, Corresponent de l'Acadèmia de Bones Lletres de Barcelona i de l'Institut d'Estudis Catalans, i Acadèmic electe de la Provincial de Belles Arts de Palma. Fou premiat en els Jocs Florals de Barcelona i formà part del Jurat en nombrosos certamens literaris -començant pels de Castellitx, d'on encara ho fou aquest any passat. Pels seus mèrits, era posseïdor de la Creu de l'Ordre d'Alfons el Savi.

I finalment, un dels altres bons amics que ens ha deixat ha estat En Benet Vidal i Tomàs, mort el 27 del març que acèbam de passar. Nat l'any 1918 a Santanyí, d'on era apotecari i cronista de la vila, havia col·laborat en diverses publicacions periòdiques, com en el "Sóller" i en el "Santanyí" del qual fou fundador, anys enrera en ~~el diari~~ "L'Almudaina", i darrerament en el "Diari de Mallorca". Era autor dels llibres "Consolació", història de l'antic mantuari del seu poble, de la novella curta "Memòries d'una estàtua", de l'aplec de narracions "La vida en rosa" i dels opuscles de Setmana Santa a Mallorca i de l'anyada de

4
home de lletres de la primera promoció de la postguerra, exercí una benèfica influència orientadora damunt els joves de les noves promocions, especialment sobre el grup anomenat Escola de Santanyí. Home d'extenses lectures, tenia un coneixement vastíssim de les obres literàries nacionals i estrangeres, i assidu freqüentador dels arxius, tenia transcrits un considerable aplec de documents de primera mà per a la futura història de Santanyí, que esperam que en algun dels seus ben dotats deixebles pugui trobar una digne continuació.

Sig el nostre pòstum homenatge per a ells i per tots el qui en el transcurs d'aquest any han transmigrat a la terra dels vivents, després d'haver compartit aquí baix la nostra fe, el nostre amor i les nostres esperances.

He dit

Guillem Colom

Castellitx (Algaida), 13 d'Abril
-tercera festa de Pasqua, de 1971